

## KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 9 Maja v.s. 1827 Roku

## WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg dnia 25 kwietnia.

(z Gazety Senackiej.)

Przez Należyte Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu:

Dnia 25 kwietnia. Opiekun honorowy, radca tajny, Sawrasow, otrzymał rozkaz zasiadania w Rządzącym Senacie.

Dnia 27 kwietnia. Senator, radca tajny, Xiążę Dothorukow, mianowany Towarzyszem Ministra Sprawiedliwości.

Dnia 28 kwietnia. Członka Rady Państwa, Rzeczywistego Radcę Tajnego Xiążęcia Łobanowa-Rostowskiego, na jego prośbę, Należyte ukazy uwalniając od wszystkich włożonych na niego obowiązków, Rozkazujemy, w nagrodę długiej i gorliwej jego służby, wypłacić mu w pensyi dożywotniej wszystkie pobierane teraz wynagrodzenia, po zeszłości tysięcy rubli na rok z Podskarbstwa Państwa.

Przez Należyte Ukazy J. C. M. do Kapituły orderów, w nagrodę odznaczających się służby, przez zwierność zaświadczonej, należyte ukazy mianowani są kawalerami orderów:

Dnia 18 kwietnia, ś. Włodzimierza 4tej klasy Doktor Medycyny i Chirurgii Grum.

Dnia 19 kwietnia. Radca Dworu, Krüdener, sekretarz misji w Monachium, orderu ś. Anny 2giej klasy.

Dnia 21 kwietnia. Półkownik półku żandarmerii, Bibikow, udarowany ozdobą brylantową orderu ś. Anny 2giej klasy.

Dnia 24 kwietnia. Radca Dworu Łachow orderu ś. Anny 2giej klasy i radca honorowy Sergiusz Glinka orderu ś. Włodzimierza 4tej klasy.

Gazeta Handlowa wydawana w St. Petersburgu, nr i siła pod dniem 12 kwietnia z Wilna artykuł następujący:

Handel wewnętrzny gubernii wileńskiej i podzińskiej nabył porządnego toru odtąd, jak rząd przedsięwziął surowe środki przeciwko szeregowi się kontrabandy. Lubo nie można z pewnością oznaczyć, na jaką mianowicie sumę wprowadza się do tych gubernii z Moskwy wyrobów kodzielniczych Rossyjskich, można atoli z pewnością powiedzieć do prawdy przyjąć, iż handel ten, uważając samo tylko Wilno, dochodził w 1826, do czterech milionów rubli.

Jednym z najsilniejszych środków pomocniczych, służących Rządowi do zachęcenia handlu wewnętrznego, jest bez wątpienia kredyt, który jest istotną zasadą wszelkiego przedsięwzięcia handlowego, a który teraz w tych guberniach, przez zatamowanie dowozu towarów drogą kontrabandy, obraca się jedynie na handel wewnętrzny. Każdy mniej znaczny kupiec, prowadzący zaboroniony handel zagraniczny, musi koniecznie mieć własny kapitał, gdyż żaden z przedawców zagranicznych, nie odważy się powierzyć mu swoich towarów, nie mając pewnego zabezpieczenia, a jego własnym kapitałem, albo gotowych pieniędzy; gdy tym czasem, wszystkie spekulacje wewnętrzne gruntują się teraz, można powiedzieć, na nieograniczonym zaufaniu.

Później udzielimy szczegółowych wiadomości, względem fabryk i rękodzieł, znajdujących się w tych guberniach, a teraz musimy przestać na niektórych powierzchownych tylko wiadomościach w tym przedmiocie. W guberniach tych znajdują się tylko dwie fabryki sukienne. Jedna w Słonimie, JW. Senatora Nowosilcowa, druga w Kobryniu, należąca do obywatela JW. Pustowskiego.

Pierwsza odznacza się robieniem sukien wielkiej zalety, porządną farbiarnią i doskonałością aparatów; w drugiej wyrabiają się sukna niższego gatunku, a w ogólności w swoim urządzeniu nie ma szczególniejszego. Fabryka JW. Nowosilcowa dostarcza corocznie do 1,200 postawów, a fabryka JW. Pustowskiego, do 2,500. Każda z tych sukien ma niemały skład w Wilnie; odbył sukien z fabryki JW. Nowosilcowa może czynić do dwudziestu tysięcy rubli srebrnych co rok; a JW. Pustowskiego do dwudziestu pięciu tysięcy rubli sr.

To dziwna, iż w tych guberniach nie masz fabryk lnianych i papieru; wyrabiają tu płótno wyborne, lecz tkacze ani go bielić, ani glansować nie umieją. Były zdarzenia, iż płótna te, wywiezione w stanie surowym za granicę, wprowadzane były na powrót wybielone i wyglansowane ze stemplami zagranicznymi.

Nie bez pożytku byłoby zaprowadzić fabrykę robienia cukru w tych guberniach, gdzie potrzebne do tego materiały całę pomierne są ceny.

## KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa d. 13 maja.

(z Gazety Warszawskiej).

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski,

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ WSZECH ROSSTY, KRÓL POLSKI.

i t. d. i t. d. i t. d.

Zapatrzywszy się na artykuł 152 Ustawy Konstytucyjnej, i w dopełnieniu Art. 51 Statutu Organicznego o Senacie; na przedstawienie Komisji Rządowej Sprawiedliwości, przełożone Nam przez Naszą Radę Administracyjną, postanowiliśmy i stanowimy następujące urządzenie Sądu Seymowego i prawidła postępowania w tymże Sądzie, w sprawach o zbrodnie Stanu.

DZIAŁ I. O składzie Sądu Seymowego.

Art. 1. Sąd Seymowy składać się będzie stosownie do Art. 152 Ustawy Konstytucyjnej ze wszystkich Członków Senatu.

Art. 2. W Sądzie Seymowym przyduje Prezes Senatu. Na przypadek choroby lub innej przeszkody, zastępcy z grona Senatorów przez Nas wyznaczonemi będą.

Art. 3. Do każdej sprawy mianować będziemy Prokuratora Jeneralnego i Pisarza Sądu Seymowego.

Art. 4. Jednego lub więcej zastępców Prokuratora i Pisarza, nominować będzie Nasz Namiestnik w Radzie, na przypadki choroby lub innej przeszkody.

Art. 5. Ile razy będzie tego potrzeba, Prokurator i Pisarz mogą powierzyć zastępcom czynności pod swym kierunkiem odbywane.



## DZIAŁ II. O zwoływaniu członków Senatu i ustanowieniu Sądu Seymowego.

Art. 6. Tylko za rozkazem NASZYM mogą być Senatorowie wezwani do pełnienia attrubucyi Sędziów Seymowych.

Art. 7. Prezes Senatu mając sobie o takowym rozkazie NASZYM wiadomość udzieloną przez Namiestnika, znieś się z nim, w myśl Art. 50 Statutu Organicznego o Senacie, dla oznaczenia dnia zjazdu Senatorów do stolicy, uwiadomi o dniu zgromadzenia się na Sąd Seymowy każdego Senatora.

Namiestnik i Ministrowie przydujący w Komisjach Rządowych, chociażby byli Senatorami, nie będą zasiadać w Sądzie Seymowym, jako obowiązani z urzędu do poszukiwania wykrywających się zbrodni Stanu.

Art. 8. W przypadku niemożności zjechać dla choroby, Senator takową dotknięty, doniesie o niej Prezesowi, i stwierdzi tę przeszkodę słowem honoru.

Art. 9. W dniu oznaczonym do zebrania się, Prezes Senatu w przytomności przybyłych Członków, przeczyta listę Senatorów, do których wyszły odezwę, a jeżeliby który z Senatorów nie zjechał, złoży otrzymane dowody wręczoney mu odezwę, oraz przełożenia tych Senatorów, którzyby usprawiedliwiali się z niemożności znajdowania się na posiedzeniu.

Art. 10. Senator nie odpowiadający na odezwę lub nie czyniący zadosyć wezwaniu Prezesa, uważany będzie za wykraczającego w urządzie, i ściąganie na siebie rygor artykułem 116 Konstytucyi przewidziany, jeżeli dowodów niemożności stawienia się nie nadesłę.

Art. 11. Uwiadomiony przez Prezesa o zgromadzeniu się Członków Senatu w dniu oznaczonym, Namiestnik NASZ uda się z Ministrami przydującymi w Komisjach Rządowych, w asystencyi Prokuratora Jeneralnego Sądu Seymowego, na toż zgromadzenie, gdzie przy otwartych drzwiach, jeden z Ministrów oświadczy powody tego zwołania, przeczyta i złoży rozkaz NASZ względem zwołania Sądu Seymowego wydany, i ogłosi w Imieniu NASZYM, iż Sąd Seymowy jest ustanowiony dla sprawy w rozkazie wymienionej, której szczegóły przedstawione będą przez Prokuratora Jeneralnego. Poczem tenże Minister uwiadomi zgromadzonych Senatorów o mianowaniu zastępcy Prezesa Sądu Seymowego, tudzież o mianowaniu Jeneralnego Pisarza Sądu Seymowego i ich zastępców.

Art. 12. Wykonają przysięgę i podpiszą ją: Prezes Sądu Seymowego przed Namiestnikiem; Senatorowie przed Prezesem; Pisarz i jego zastępcy przed Sądem, podług rot następujących:

### *I. Rota przysięgi Prezesa Sądu Seymowego lub zastępców Prezesa.*

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Trójcy Świętej jednemu, jako w przewodniczeniu obradom Sądu Seymowego do sądzienia zbrodni Stanu zwołanego, wszelkiego przytożę starania, aby też obrady odbywały się z należytą rozważą, dojrzałością i w przyzwoitym porządku; jako zapobiegać będę wszelkim nadużyciom; jako, mając na względzie zachowanie Konstytucyi, wierność dla Monarchy, spokojność kraju, prawa krajowe i obowiązki Sędziego, w ocenieniu bądź niewinności, bądź winy oskarżonego lub oskarżonych, tudzież w zastosowaniu prawa, ani przyjaźnią, ani nienawiścią, ani widokami korzyści lub pochwał, ani obawą nagany lub innymi bocznymi względami, nie dam się uwieść; lecz sądzić sprawę, i wszelkie obowiązki do urzędu mojego przywiązane wypełniać będę, podług Boga, prawa i sumienia, i sekretu Izby dochowam. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Syna jego męko.”

### *II. Rota przysięgi Senatorów.*

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Trójcy Świętej jednemu, jako będąc wezwany do pełnienia obowiązków Sędziego Sądu Seymowego w sprawie o zbrodnię Stanu, dla której tenże Sąd zwołany został, mając na względzie zachowanie Konstytucyi, wierność dla

Monarchy, spokojność kraju, prawa krajowe i obowiązki Sędziego, w ocenieniu bądź niewinności, bądź winy oskarżonego lub oskarżonych, tudzież w zastosowaniu prawa, ani przyjaźnią, ani nienawiścią, ani widokami korzyści lub pochwał, ani obawą nagany lub innymi bocznymi względami, nie dam się uwieść; lecz sądzić i wszelkie obowiązki do urzędu mojego przywiązane wypełniać będę, podług Boga, prawa i sumienia, i sekretu Izby dochowam. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Syna Jego męko.”

### *III. Rota przysięgi Pisarza Sądu Seymowego i jego zastępców.*

„Ja NN. przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Trójcy Świętej jednemu, jako będąc mianowany Pisarzem (zastępcą Pisarza) Sądu Seymowego w sprawie o zbrodnię Stanu wytoczonej, dla której Sąd Seymowy zwołany został, przetoż będę śledztwa i posiedzeń Sądowych wiernie zapisywać, decyzje i wyroki Sądu Seymowego zgodnie z oryginałami wydawać, Aktów i papierów mi powierzonych wiernie pilnować będę, i przystępu do nich, prócz osobom do przejrzenia Aktów upoważnionym, nie dozwolę, ani wypisów z nich, prócz przypadków prawem przewidzianych, nie wydam, sekretu Izby dochowam, i wszelkie obowiązków do Pisarza (Zastępcy Pisarza) Sądu Seymowego przywiązanych, podług Boga, prawa i sumienia, dopełnię. Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Syna Jego męko.”

Art. 13. Po wykonanych przysięgach, Prezes nakaże ustęp, w czasie którego Prokurator Jeneralny w obecności lub nieprzytomności Namiestnika i Ministrów, okazawszy Akta śledztwa Administracyjnego, przedstawi Sądowi czyny, które były przedmiotem śledztwa, wymieni domniemanych sprawców z imienia, nazwiska, stanu, powołania, zamieszkania i uczyni stosowne wnioski. Przedstawienie, z wnioskami i spisem Aktów Administracyjnego śledztwa, złożonem będzie Sądowi na piśmie. Po czem Namiestnik, Ministrowie i Prokurator Izbę posiedzeń opuszczają.

Art. 14. Nie może sądzić sprawy i sam się wyłączać powinien od jej sądzienia, członek Sądu, który jest krewnym lub powinowatym oskarżonego, w stopniach Art. 378 pod liczbami 1. 2. Kodexu postępowania cywilnego przepisanych.

Powód ten wyłączenia, ma być przez wyłączonego się na pierwszym zaraz posiedzeniu, po odczytanych wnioskach Prokuratora, przedstawionym zgromadzonemu Sądowi, do jego decyzji.

Art. 15. Prokurator i obwiniony nie mogą wyłączać Sędziów Seymowych.

Art. 16. Po załatwieniu czynności wyłączenia, Prezes wyznaczy trzech, lub jeśli tego uznaje potrzebę, więcej Senatorów w liczbie nieparzystej, mających się trudnić instrukcją sprawy, poleci im, ażeby podług spisu przez Prokuratora złożonego, Akta śledztwa wraz z dowodami od niego odebrali i z odebranych pokwitowali. Poczem odroczy posiedzenie.

### *DZIAŁ III. O obowiązkach ogólnych Prokuratora Jeneralnego przy Sądzie Seymowym.*

Art. 17. Prokurator Jeneralny przy Sądzie Seymowym, obowiązany jest w ogólności stawiać przy zachowaniu form i ściśletem wykonaniu prawa. Może on w każdym stanie sprawy czynić wnioski, jakie za potrzebne uzna.

Art. 18. Wnioski Prokuratora Jeneralnego powinny być przez niego podpisane.

Czynione w czasie publicznej rozprawy, zapisywać będzie Pisarz w swoim protokole, a Prokurator je podpisze.

Art. 19. Prokurator jeneralny przy Sądzie Seymowym obowiązany jest dopilnować odesłania, wręczenia, i wykonania zleceń Delegacyi Sądu Seymowego, załatwiać czynności wstępne do sprawy należącej, tak, iżby publiczne posłuchanie Sądu odbyć się mogło w dniu oznaczonym bez przeszkody, oraz domagać się wykonania decyzji i wyroków Sądu Seymowego.

Art. 20. Wszyscy Prokuratorowie Nasi będą pod zwierzchnictwem Prokuratora Jeneralnego przy Sądzie Seymowym, w tém, co się tycze zleceń



ceń wydawanych przez niego, z powodu toczącey się w Sądzie sprawy.

Art. 21. Prokurator Jeneralny Sądu Seymowego i inni Prokuratorowie wykonywający jego zlecenie, będą mogli żądać bezpośrednio pomocy woyskowej. (Dalszy ciąg nastąpi).

#### FRANCYA.

Paryż dnia 28 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Tutejszy *Monitor* umieścił uchwalone w obu Izbach i przez Króla Jmci zatwierdzone prawo względem handlu niewolnikami. Obeymuje 6 następujących artykułów: 1) Kto się trudni handlem niewolnikami, lub do niego jakimkolwiek sposobem należy, będzie skazany na wygnanie i karę pieniężną, wyrównyującą wartości okrętu i ładunku jego. Co do kary pieniężnej, wszyscy uczestnicy tego handlu obowiązani są zapłacić solidarnie; okręt zaś będzie zabrany na skarb. 2) Kapitan i oficerowie okrętu tego uznają się za niezdalnych do wrócenia kiedy w służbę francuską. 3) Znaydujący się na tym okręcie inni ludzie, będą skazani na więzienie od 3 miesięcy do 5 lat, wyjąwszy jednak tych, którzy w przeciągu 14 dni po przybyciu okrętu do jakiego portu francuskiego doniosą o prowadzonym handlu niewolnikami. 4) Wyrok, nazwiska skazanych i nazwisko okrętu, będą ogłoszone w *Monitorze*. 5) Powyższe kary są oddzielne od tych, jakieby inny występki popełniony na okręcie za sobą pociągał. 6) Prawo z dnia 15 kwietnia 1818 jest uchylonem.

Dnia 24 b. m. zapadł wyrok sądu policyi poprawczy w sprawie Pana *Keratry* i wydawcy dziennika pod napisem *Goniec francuzki*. Pierwszy został uwolniony, drugi skazany na zapłatę 100 franków kary pieniężnej, za obrażenie członka Izby (Pana *Dudon*). Słychać, iż prokurator królewski appellował od tego wyroku.

Onegdaj zapakowano zbiór starożytności Egipskich Pana *Passalacqua* w celu postania do *Berlina*. Poprzedzającego dnia otworzono jedną mumię w obecności wielu uczonych i ciekawych ludzi obojey płci. Z powodu niebytności Pana *Champolion* nie można było powziąć objaśnienia względem *Papyrusu*, którym mumia była obwinięta. Wszelako *Fontenelle* oznaymił zgromadzeniu, iż młodzieniec, którego były te zwłoki, nazywał się *Phares* i przed 3,000 lat był kapłanem świątyni *Izys*. Na piersiach znaleziono woreczek z jęczmieniem i owsem; włosy na głowie były blond i zęby zupełnie białe.

— Dnia 29 —  
(z teyże gazety.)

Dziś w południe udał się Król Jmci z *Delfinem* oraz Xiążętami *Orleanu* i *Chartres* na pole Marsowe, gdzie odprawił wielki przegląd gwardyi narodowej Paryzkiej. Wielu Jenerałów towarzyszyło Monarsze.

*Dziennik Rozpraw* przepowiada odmianę Ministrów naszych, twierdząc, iż Hrabia *Portalis*, *Martignac*, *Baron Pasquier*, Hrabia *de la Ferrouaye*, *Baron Portal*, Jenerał *Ambrugeac* i *Roy* otrzymają urzędy. Inny *Dziennik* pisze, iż nadzieja odmiany teraźniejszych Ministrów, nie jest jeszcze bliską. *Dziennik Gwiazda* nie wspomina o pogłosce względem tych odmian, ani jey też umieszcza w rzędzie fałszów.

Listy prywatne z *Lisbony* namieniają, iż stan zdrowia Królowny Rejentki wzbudza niejaką obawę. Niewiadomo atoli naco choruje, rzadko kogo przyymuje i rzadko wyjeżdża.

Pan *Brusonet*, lekarz i uczony naturalista, wróciwszy z wysp Kanaryjskich do *Montpellier* zachorował, do czego przyczyniły się zmartwienia z powodu strat domowych, a zwłaszcza, iż dawniey upadł i nie naylepiej był wyleczony. Wkrótce potem został lekko tknięty paraliżem; za staraniem biegłych lekarzy i Pana *Chaptal*, krewnego swego, odzyskał zupełnie władzę używania zmysłów, ale utracił część pamięci. Zjawisko to, jedno z naydziwniejszych, jakie nam roczniki fizyologiczne dotąd podały, zasługuje na uwagę badaczów. *Brusonet* utracił tylko pamięć rzeczowników; przy-

miotniki, słowa, przysłowki, pozostały mu w pamięci; przypominał sobie własności i oznaczał je dokładnie; ale gdy przyszło rzecz nazwać, brakło mu na to wyrazów. Nie długo potem umarł; przy sekcyi nieboszczyka pokazał się szeroki wrzód na powierzchni mózgu z lewey strony, który zdaje się tłumaczyć przyczynę jego choroby. Na pamiątkę tego uczonego męża nazwano *Brusonetia*, morwę Indyjską, którą on pierwszy sprowadził był do Francyi.

— Dnia 30 —

Tutejszy *Monitor* umieścił następujące postanowienie Królewskie: „My *Karol X.* etc. na rapport naszego Ministra Sekretarza Stanu spraw wewnętrznych, rozkazaliśmy ninieyszém: Art. 1). Gwardya narodowa paryzka jest rozpuszczoną. Art. 2). Ministrowi spraw wewnętrznych poleca się uskutecznienie tego postanowienia. Działo się w zamku *Thouilleries* dnia 29 kwietnia 1827. (Podpisano) *Karol.*”

#### ANGLIA.

Londyn dnia 24 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wczora obchodzono tu rocznicę urodzin Króla Jmci: lecz takie było zimno, iż wieczorem podczas oświecenia domów, w wielu lampach zamarł olej.

Dziś po południu udał się *P. Canning* do Króla Jmci, następnie przyjął Xiążęcia *Devonshire*, który dwie godziny bawił u niego, a potem pojechał do *P. Abercrombe*. Xiążę *Devonshire*, wróciwszy wczora od Pana *Canning*, zastał w mieszkaniu swoim Lordów *Holland* i *Carlisle*, oraz Pana *Brougham*.

Wydział spraw zagranicznych powierzono tymczasowie Lordowi *Dudley*. Gazeta *Goniec* mniema, iż w przyszłości Pan *Canning* piastować ma ten urząd, będąc oraz pierwszym Ministrem.

Zebrała dotąd składka na pomnik zmarłemu Xiążęciu *York* wynosi 11,000 funt. szterl. (44,000 zł. pol.) Pomiedzy dającymi składkę znayduje się także niejaki *Hatfield*, który przed kilkunastu laty został zamknięty w domu wariatów w *Bedlam*, za to, iż na teatrze *Drurylane* chciał strzelić z pistoletu do nieboszczyka Króla.

Dotąd było niewiadomo, iż gdy dnia 15 listopada r. z., przy budowie drogi pod *Tamizą* nayniższego dochodzono punktu, od którego takową znowu podwyższano, woda się do niey dorwała. *Brunel* daje o tém zdarzeniu w liście do duńskiego architekta *Schlick* pisany następującą wiadomość: „Teraz możemy się sławnem pochłubić zwycięstwem, gdyśmy *Tamizę*, która sobie umiała utorować drogę aż do naszych pracowników, na powrót odwrócili. Jak ślimaki okopaliśmy się w naszej budowie, której wchody wszystkie dobrze były zamknięte. W położeniu tém styszeliśmy, że koryto rzeki, w którym naypierwey otwór się zrobił, nad naszymi głowami gwałtownie się zarywa. Powtórne zarwanie mniey było gwałtowne. Nakoniec żwir koryta rzeki, aż do nas się dostał. Pomimo spadania tych mass, umieliśmy wszystko dobrze zachować, umocnić. Już o 20 stóp minęliśmy niebezpieczne miejsce, i ani kropla wody nam nie przeszkadza. Robotnicy nasi naymniejszy nie okazywali obawy. Ponieważśmy bardzo wolno postępowali, ci którzy byli w niższych oddziałach, spokojnie spali, gdy tymczasem ci, którzy byli na naywyższym, trzecim, tak długo pływali po wodzie, aż ją z naywiększym oddalili natężeniem. Mój syn w czasie tym 13 nocy przepędził na dole, i ja tam spałem; i sądzę, iż w opisie ogólnym to zdarzenie nie naypośledniejszym będzie rozdziałem.”

Odebrany tu list prywatny z *Paryża* donosi, iż Rząd francuzki w nocy, podaney Panu *Usoz*, sprawującemu interessa hiszpańskie, wystawił podobki, które skłoniły go do układów z Panem *Camacho*, pełnomocnikiem meksykańskim. Pan *Usoz* miał natychmiast posłać tę notę do *Madrytu*.

Słychać, iż władze woyskowe francuzkie w Hiszpanii, z powodu niezaspokojonych pretensyich Rządu, włożyły tymczasowie niejako sekwestr



na dół hiszpańskie, znajdujące się w Sewilli i Kadyzie, których ma być blisko 2,000.

Tutejsza gazeta *New Times*, zbija zarzut, jakoby akt zręczenia się urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej kolumbijskiej przez *Boliwara*, był zmyślonym. Sprawujący interes kolumbijskie przy dworze tutejszym miał odebrać potwierdzenie tej wiadomości, co sprawiło dziś spadnienie ceny papierów skarbowych kolumbijskich. Listy z *Valparaiso* pod d. 26 stycznia donoszą, iż w *Chiloe* wybuchnęły rozruchy z powodu niepłacenia żołda wojsku. Zdaje się, iż niema nadziei zapłacenja prowizji od pożyczki chilijskiej.

Admirałowi Brezylijskiemu *Guedez* zalecono, aby żadnego okrętu neutralnego, chcącego płynąć do *Buenos-Ayres* nie zatrzymywał; jest to skutkiem mocnych przełożeń ze strony rządu północno-amerykańskiego.

#### N I E M C Y.

*Drezno dnia 5 maja.*

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmć Saski, zając się na polowaniu, w nocy z d. 1 na 2 b. m. został tknięty apoplexyą. Niebezpieczeństwo było wielkie; lecz użyte środki lekarskie uczyniły niejaka nadzieję, która jednak wkrótce zniknęła, i prędkie coraz większe osłabienie, blisko zgon zapowiadało. Umarł ten Monarcha dziś zaraz po godzinie 7mej zrana. Jak pierwsza wiadomość o chorobie tego Króla odebrana w *Dreznie* wzbudziła niepodobną do opisana obawę, tak smutek z utraty tego Monarchy, równie znakomitego przez swoje przymioty, jak cnoty prywatne, jest wielki i powszechny. Rząd kraju objął zaraz Xiążę *Antoni Klemens Teodor*, Król terazniejszy.

*Od brzegów Menu 1 maja*

(z teyże gazety.)

W Bawaryi wyznaczono 2000 złotych ryńskich nagrody temu, kto do miesiąca września roku przyszłego 1828 poda najlepszy i niekosztowny sposób, aby len krajowy był tak cienki i dobry, jak *Niderlandzki*, lub go nawet przewyższał.

#### A U S T R Y A.

*Wiedeń dnia 30 kwietnia.*

(z Gazety Warszawskiej.)

Seym węgierski ma się ukończyć dnia 19 przyszłego miesiąca maja.

Pułkownik huzarów *Lung* zabił w pojedynku swego podwładnego kapitana, Xięcia *Schwarzenberga*, najstarszego syna zmarłego *Feldmarszałka*. Znaczny majorat przechodzi teraz na brata zabitego, który jest kapitanem w jednym z pieszych pułków austriackich.

#### P O R T U G A L I A.

*Lizbona dnia 9 kwietnia.*

(z Gazety Warszawskiej.)

Jenerał angielski *Clinton*, obejrzawszy znaczniejsze twierdze, wrócił do tutejszej stolicy. Wojsko hiszpańskie na granicy zdaje się powiększać; jest dobrze uzbrojone i należyście oporzędzone. Słychać, iż *P. Aguiar*, sprawujący interes brazylijskie, protestował się przeciw rządowi naszemu, z powodu, iż wzbrania się skutecznie postanowień przywiezionych przez Doktora *Abrantes* z *Rio-Janeiro*. Obeymują one między innemi mianowanie Pana *Abrantes*, Deputowanego *Ferreira d' Araujo e Castro* i Biskupa *de San Luiz*, Radcami Stanu. Ministrowie naradzali się przez kilka godzin w tej mierze. Hrabia *Villafior* ma zostać naczelnym dowódcą wojska północnego, pułkownik *Valdez* Gubernatorem wyspy *Madery*, a pewny podpułkownik jazdy, Gubernatorem wysp Azorskich. Wojsko morskie angielskie stoi ciągle w pałacu *Ajuda*. Hrabia *Villafior* ma dopiero 35 lat, był jednym z adjutantów *Wellingtona*, i ożenił się z córką margrabiego *Loule*, zabitego w *Salvaterra*.

#### T U R C Y A.

(z Gazety Warszawskiej.)

*Dostrzegacz Austriacki* z dnia 26 kwietnia zawiera następujące wiadomości z Grecyi: „W czasie zdarzeń pod *Distomo* i *Atenami* ułożyli Grecy plan wyprawy do *Oropo* (na północnych brzegach *Attyki* przeciw *Negreponu*); i w tym celu osadzono 460 ludzi na fregacie *Hellas*, statku parowym *Karteria* i wybudowanym niedawno w *Tine* brygu *Nelson* o 16 działach, które udały się do zatoki *Negreponu*. Dowództwo tej wyprawy rząd w *Eginie* powierzył Bawarskiemu Półkownikowi *Heidegger*. Dnia 15 marca podpłynęli pod baterią w *Oropo*, do której półkownik *Heidegger* natychmiast z dział na statkach kazał dawać ognia. W kilku miejscach myślał wojsko swe wysadzić na ląd, celem zniszczenia magazynów *Seraskiera*; lecz Turcy tak dzielnie się opierali, iż Półkownik *Heidegger* przymuszony był zrzec się swego przedsięwzięcia, i tylko w nocy, za pomocą zbrojnych swych szalup, mógł zabrać dwa okręty przewożowe ładowane sucharami i zbożem, stojące pod *Oropo* na kotwicy, i od osady swej opuścić. Półkownik *Heidegger* dla zamknięcia *Negreponu* zostawił fregatę *Hellas*; sam zaś, ze statkiem parowym *Karteria*, z brygiem *Nelson* i dwoma zabranami statkami, powrócił do *Eginj*, dnia 18 marca.

*Od granic tureckich 20 kwietnia.*

(z teyże gazety.)

*Ibrahim* Basza ruszył z wojskiem swoim w stronę północną Morei ku *Patras* i *Koryntowi*.

W osadzie Greckiej w *Akropolis* przy *Atenach*, znajduje się 20 Francuzów.

Prezes zgromadzenia narodowego greckiego wydał d. 11 lutego w *Hermione* odezwę do wszystkich Greków wyraża w niej: „Grecy! dowiedźcie teraz światu, iż jesteście godni oswobodzenia; sztachetne wasze postanowienie zwróciło uwagę świata całego na wasze losy. Rozpoczynacie właśnie siódmy rok chlubnej walki, wiedzionej dla utrzymania praw religii i oyczyzny; licznych doznaliście nieszczęść; utraciliście majątki; płynie w krwi strumieniami; iżami rosicie chleb, będący waszemu pożywieniem; iżawsze stali w przedsięwzięciu, wznosicie dziś oczy ku Niebu, błagając jego pomocy. Jakież będą przyszłe wasze losy? Czyliż Bóg opuści was w chwili kiedy odzyskujecie wolność? Nie, bez wątpienia. Bóg wszechmocny nżyczy dłońom waszym siły, ponieważż moc jego w słabości się cudi; miście odwagę; moc Boska wspiera was. Bądźcie mężnymi; nie zawiedzie was oczekiwanie wasze. Reprezentanci wasi, którym prawa swoje powierzyliście, już się nakoniec zebrali. Od dnia dzisiejszego rozpoczną oni wstrzymany hieć działań trzeciego zgromadzenia narodowego, i szczerze pragną, aby się mogli wywiązać z powinności swoich, równie świętych, jak trudnych do wypełnienia. Bez cnot nie mogą istnieć narody; lecz cnoty z dobrych praw i posłuszeństwa dla nich wypływają, a gdy tym tylko sposobem obywatele stać się mogą cnotliwymi, i dążyć do szczęścia, zgromadzenie zatem rozpoczynając prace swoje, będzie miało na względzie szczególniejsze udoskonalenie, ile możliwości ustawy zasadniczej, biorąc w tćm przeszłość za przewodnika, i przyjmując środki najstosowniejsze do okoliczności i obyczajów narodu. Niechay Bóg oświeca je, aby działania jego tchnęły jedynie honorem i sprawiedliwością, a zmierzają do ocalenia i szczęścia Grecyi. Lecz przy weyściu samem do portu, łódź politycznego bytu naszego zagrożona jest rozbięciem; zgromadzenie chcąc oddać niebezpieczeństwo, uchwaliło wyprawę wojenną do *Aten*. Grecy! oto nowy zawód do chwaty i niesmiertelności otwiera się przed wami; niecz śmierci wytepił już niezliczoną liczbę Greków; lecz jakże śmierć ich jest chwalebna! Bądźcie wytrwałymi w świętej walce za wasze prawa, im boleśniej będą cierpienia, tćm świetniejszy będzie wieniec, który was czeka.”

*Poszwolono drukować. Z polecenia J.W. Litewskiego W. Ojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radoa Stanu i Kawaler,*

*w Drukarni Redakcyi.*



Wilno dnia 9 Maja r. 1827 Roku.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc., etc., etc.

U Urr. Stanisławowi Węgrzeckiemu Sędziemu Appelacyjnemu Królestwa Polskiego exekutorowi testamentu ś. p. Xawerego Michała Bohusza Kanonika i Prałata Katedry Wileńskiej, Michałowi Grałowi Walickiemu Podstolemu Koronnemu, Kornelemu Walickiemu Kawalerowi Krzyża Maltańskiego, Janowi Węgrzeckiemu Jenerałowi, Franciszkowi Wołkowickiemu b. Prezydentowi Granicz. Grodzieńsk., Benedykcie z Glindziezow imo voto Romero- wey in post Wołdkiewiczowej Assesorowej Sądu Głggo Grodzień., Józefowi Wołynciewiczowi; Dymitrowi synowi, Natalii i Elżbiecie córkom Wysoczynom, successorom zesłej Fryderyki z Vietinchofow Wysoczynowej Koll. Sowie- tnikowej, z dokładem ich oycy i natural- nego opiekuna Piotra Wysoczyna; Janowi Zachowi Sowie tnikowi Izby Skarbowey Grodzień., Janowi Zawiszy, Stanisławowi Zienkowiczowi, Alexandrowi Zygmuntowskiemu Inspektorowi Apteki lazaretowej Grodzień., Róży z Zaniew- skich Terpiłowskiej Marszałkowej Sokolskiej, Helenie z Zaniewskich de Glasser Majorowej Woysk Pruskich, niemniej Kazimierz Zanie- wskiej w panińskim zostającej stanie, successor- kom zesłego Antoniego Zaniewskiego Oberampt- mana Sokolskiego; Stanisławowi Trębickiemu Pulkown. Woysk Polskich i Kawalerowi, Ka- lixtowi Trzeciakowi, Rudolffowi Hrabi Tyzen- hauzowi; Janowi Virionowi Podkomorzemu Grodzień. i Kawalerowi, w stopniu własnym, tudzież w imieniu Alexandra brata i Józefy siostry nieletnich Virionow działającemu; Jakó- bowi i Róży Vobbe małżonkom, Zofii z Lach- nickich Sadłuckiej, przy assistencyi jej męża Wincentego Sadłuckiego b. Deputata wywodo- wego z Pttu. Grodzień., Janowi Sarosiekowi i jego córce Joannie Sarosiekównie dzisiaj w za- męściu Kulwiecowej, Ignacemu Sagaylowi, Woy- ciechowi Siezieniewskiemu, Antoninie Sokoło- wskiej, Jerzemu Steckiewiczowi, Woyciecho- wi Swierzbinskemu, Antoniemu i Johannie z Sobolewskich Symonolewiczom Kolleg. Sowie- tnikom, Janowi Szczerbie; jakichkolwiek bądź imion Szpakowski; Dominikowi Rakowskiemu Majorowi Woysk Rossyyskich, Franciszkowi Rineck; Janowi synowi, Helenie i Maryannie córkom, nieletnim Romanowskim successorom zesłego Macieja Romanowskiego Rotm. Woysk Rossyyskich, przy assistencyi opieki działającym; Ludwikowi Romerowi, Ferdynandowi Rószczy- cowi b. Adwokatowi Sądu Głggo Grodzień., I- gnacemu Roszkowskiemu Sędz. Granicz. Grodz., Janowi Gwalbertowi Rudominie Członkowi Kommissyi edukacyney wileń., Michałowi Rzą- snickiemu, Benedyktowi Pawłowskiemu Adwo- katowi Sądu Głggo Grodzień., Jerzemu Pawło- wskiemu, Hieronimowi i Maryannie Połubiń- skim, jakichkolwiek bądź imion następcom po Maryannie z Postolskich Rymkiewiczowej, A- gacie Naramowskiej, Antoniemu Maciejewskie- mu, Karolowi i Zofii Miillerom małżonkom,

Marcie Antoninie z Trębickich Lachnickiej puł- kownikowej Woysk Polskich, Weronice z Kiełpszów Lachnickiej Marszałkowej Wileń- skiej, Anieli z Trębickich Lachnickiej, Kame- junkrowej Dworu JEGO CESARSKIEY MO- SCI, Magdalenie de domo Coppi Michałowej Lachnickiej Prezydentowej Sądu Granicz. Ap- pel. Grodzień., Franciszkowi Lachnickiemu Rotm. woysk Rossyyskich i Kawalerowi, Ma- gdalenie Lenkiewiczowej, Janowi Kaluchewi- czowi, Dominikowi i Elżbiecie Kopciem mał- żonkom, Cypryanowi i Hektorowi Kiełczewskim successorom zesłej Bogumiły z Ihnatowiczów Kiełczewskiej, w assistencyi ich prawney opie- ki, Józefowi Kobylińskiemu Sędziemu Granicz. Nowogródz., Janowi Koniuszewskiemu Sędz. Gran. Wołkowysk., Xiędzu Michałowi Kowa- lewskiemu Proboszczowi Olekszyckiemu, Jano- wi i Adamowi Kozłowskiem dzierżawcom dóbr koronnych w Obwodzie Białostockim, Kazimie- rzowi synowi, Józefie córce Kreybichom, sukces- sorom zesłego Kazimierza Kreybicha Prezy- denta miasta Grodna, Józefowi Krupowiczowi Szambelanowi b. Dworu Polsk., Xaweremu i Henryecie Kuncewiczom, Bazylemu Pruss Ko- walewskiemu, Jakóbowi Janowiczowi Kapita- nowi; jakichkolwiek bądź imion Januszkiewi- czom Regentom, Marcinowi Jodkowskiemu, Jó- zefowi Jarowskiemu, Janowi Juszkiewiczowi, Rufinowi Illickiemu Assesorowi Sądu Niższego Grodzień., Michałowi Jankowskiemu Sztabs- Kapitanowi woysk Rossyyskich, Wincentemu Janowskiemu Regentowi Sądu Głggo Grodzień., Xiędzu Ignacemu Hłodkowskiemu, Józefowi Hrudziń, Helenie de Glasser Majorowej woysk Pruskich, Tomaszowi Gorlewskiemu, Michało- wi Grałowi Dziekońskiemu b. Prezydentowi Są- du Głw. Grodzień. i Kawalerowi, Romualdo- wi Dankiewiczowi Sędziemu Granicz. Gubernii Grodzień., Bazylemu i Rozalii Dymowikom, Ma- ciejowi Daszkiewiczowi, Józefowi Babeckiemu Porucznikowi, Leopoldowi Bachrowi lub jego successorom, Aloizemu Bronicowi b. Prezyden- towi Grodz. Wołkowys lub jego successorom, Xiędzu Epifanemu Widuckiemu przełożonemu i całemu Konwentowi XX. Bernardynow Gro- dzieńskich, Annie Bóykównie przełożonej i wszystkim Pannom Bazyliankom Grodzieńskim, Władysławowi Kozakiewiczowi przełożonemu i całemu konwentowi XX. Karmelitow Bosych Wileńskich, Angeli Rogalewiczównie przełożo- nej i wszystkim Pannom Bernardynkom Gro- dzień., Xiędzu Bazylemu Połonskiemu Opato- wi i całemu Konwentowi XX. Bazylianow Gro- dzień., Melchiorowi Grube Tytularnemu So- wietnikowi w stopniu Melchiora Eynarowicza, Waleryanowi Kudorowskiemu Pisarzowi Ziem- skiemu Grodzień., Ignacemu Makowielskiemu Tytularnemu Sowie tnikowi, Jakóbowi Rumel- lowi inspektorowi Apteki Grodzieńskiej, Hip- politowi Wołkowi Prezydentowi Gran. Wileń., Xiędzu Grzegorzowi Rodziewiczowi Proboszczowi Iudurskiemu, Nikodemowi Serafinowiczowi, Tymofiejowi Iwanowowi Sztabs Kapitanowi w. Rossyyskich, Ignacemu Tomoszewskiemu Re-



gentowi h. Trybunalskiemu, Onufremu i Stanisławowi braciom Kamińskim, Woyciechowi Puśłowskiemu Aktualnemu Rady Stannu i Kawalerowi, Justynowi i dalszemu rodzeństwu Peczelewiczom, Barbarze Morykoniney, Xiędzu Józefowi Bohdanowiczowi Przełożonemu i całemu Zgromadzeniu XX. Missyonarzow Wileńskich, Xiędzu Maxymilianowi Boufałowi Przeorowi i całemu Konwentowi XX. Karmelitow Wileńskich Stey Teressy, Xiędzu Michałowi Reczyńskiemu, i Jerzemu Wołkowi h. Assessorowi Sądu Głównego Mińskiego Prezesowi Jednoty Ewangelickiey, oraz całemu Zborowi Ewangelickiemu Wileńskiemu; a nakoniec Antoniemu Radzikowskiemu, Inspektorowi Łazaretu Grodzieńskiego kredytorom i Pretensorom; a zaś Róży z Kościatkowskich Wóyskiey Lidskiey matce, Józefowi Staroście Trabskiemu synowi Narbuttom; Wilhelmowi Bagemilowi Architektowi Gubernskiemu, Janowi Sierzputowskiemu Adwokatowi Sądu Głggo Grodzieńskiego, Barbarze Chreptowiczównie Przełożoney i całemu Konwentowi Panien Brygidek Grodzieńskich, Ignacemu Chomińskiemu, Jerzemu Mackiewiczowi, Jerzemu Nonne, Józefowi Obuchowiczowi, niewiadomego Imienia Dworakowskiemu, Marcinowi Dziekońskiemu lub jego successorom, Karolowi Eysymontowi Kommissyonierowi, Kazimierzowi Grałowi Grabowskiemu h. Marszałkowi Gubernskiemu Grodzień., Antoniemu Grotkowskiemu; Jozefatowi, Andrzejowi i Piotrowi Hofmanom successorom Jana Hofmana, Franciszkowi Jakubowskiemu, Kesselowi kupcowi i Komissantowi Królewieckiemu, Ketllerowi Generał-Majorowi, Natęcz Kęszyckiemu, Michałowi Kopciowi, Melitonowi Korsakowi, H Krzymowskiemu, Jakóbowi Lachnickiemu, E żbiecie Mollerowey; jakichkolwiek bądź imion Giersom, niemniey Staro-Zakon: Jankielowi Abrahamowiczowi, Abrahamowi Ickowiczowi dłużnikom. Nakoniec zaś wyż wspomnionemu Bazylemu Pruss Kowalewskiemu, Onufremu Januszewskiemu, Marcinowi Lisowskiemu, Michałowi Paciorkowskiemu, Woyciechowi Sokołowskiemu, Woyciechowi Zarzeckiemu, Józefowi Sokołowskiemu, Adamowi Sokołowskiemu, Marcinowi Tomaszewskiemu, Janowi Kuczyńskiemu, Michałowi Lenkiewiczowi, Kazimierzowi Trzeciakowi, Józefowi Budrewiczowi, Kazimierzowi Gasperskiemu, Antoniemu Maciejewskiemu, Stanisławowi Rogowskiemu, Jakóbowi Vobbe, Franciszkowi Mackiewiczowi, Janowi Sarosiekowi, Karolowi Mullerowi, Karolowi lub innego imienia Goławskiemu, Wiktorowi Cieszeyce, Jakóbowi Ederowi, Jerzemu Mackiewiczowi, Jerzemu Kisielewskiemu; jakichkolwiek Injon Borowskiemu i Snarskiemu, oraz Paszewiczowi byłym i terażnieyszym officyantom, do zdania rachunku ze swych rządow obowiązanym; niemniey dalszym wszystkim kredytorom, dłużnikom, pretensorom, i z jakiegokolwiek bądź względu mającym stosunki z masą majątku zeszytch Antoniego Dyzmy Lachnickiego Stannu Konsyliarza, i Ignacego Lachnickiego Pułkownika Woysk Pols:, Pozew Edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozeznanie massy majątku i długow przereczonych Antoniego i Ignacego Lachnickich Remissą Sądu Głggo Grodzień: 2go Depart: dnia 28 gbra ominionego 1825 roku ferowana, na-

znaczoney, w Majętności Poniemunia w Pcie: Grodzień: agitujący się, ku ostatecznemu rzeczy rozbiorowi zbliżony, z Instancyi urodzonych Michała Prezydenta Sądu Gran. Appell. Grodzień. Romana odstawnego Porucznika Leyb-Gwardyi CESARSKIEY braci, niemniej nieletnich successorow po Ignacym Emmanuelu Kamer-Junkrze trzecim bracie pozostałych, Cypryan i Ignacego synow, Antoniiu córki Lachnickich, przy dokładzie oprki nieletnich, w osobach Uur. Tomasza Bogatki Assessora Sądu Głłgo Grodzień. i Jana Sylwestrowicza Podpułkownika Woysk Francuzkich reprezentujący się, wyniesiony, z referencyą do dowodow rzecz zjaśniających, a w szczególności oto: Po zakroczonym zgonie ś.p. Antoniego Dyżmny Lachnickiego Marszałka Wilen: Stanu Konsyliarza i Kawalera oycy, oraz po zeyściu z tego świata Ignacego Lachnickiego Pułkow. Woysk Pols. i Kawalera stryja, trzy bracia między sobą rodzeni, zeszyły w niedawnym czasie Ignacy Emmanuel Kamer-Junkier Dworn JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, tudzież żałący się Mi hał i Roman Lachniccy, drogą naturalnego spadku stali się niezaprzeczonemi Aktorami wszelkiego po oycu i stryiu pozostałego majątku; lecz gdy majątek takowy będąc obareczony znacznemi długami, niedawał successorom zrzeczności uiszczenia się wierzycielom oycy i stryia powodem wielu nieprzyjaźnych wypadkow, jako to: karystyi na pieniądze, zniżoney ceny na produkta, i dalszych klęsk tym podobnych, z tey więc przyczyny, zniewoleni byli sukcesorowie ogulne fundusze oycowskie i stryiwskie oświadczyć na taxę i exdywizyą, a kolejno powoławszy wszystkich wierzycielow przed Sąd Główny Grodzień. uzyskali w powyższej dacie remissę Sąd Exdywizorski determinującą. W jakowym to Sądzie gdy obok zebrania i wyswietlenia ogólney massy sukcesyynego majątku, za razem i obliczenie długow następować powinno, gdy w składzie stosunkow rzeczne dobra dotykających, okazują się niektóre długi bydyć mniej sprawiedliwe. Gdy z pośrodku wierzycieli są niektórzy, co w tytule zastawow na papierze tylko uformalnionych, a w exkucyi niebytych uważani, a takich Konst: 1775 roku równo z ręcznemi wierzycielami poczytywać dysponuje. Są drudzy, co wyższe nad zamiar prawa pobierając procenta, ukaranu przewodnią Ustaw zakryślonemu ulegać powinni. Są inni, co od lat 20 górą pobierając procenta, po dwa blisko wybrali kapitały, a o trzeci jednakowoż bez szkrupułu dopominać się mają ochotę. Są znowu tacy, co mając powydawane za sobą kaucye na dzierzwę dóbr różnych, i trzymając dobra, dubeltowego prawami wzbronionego szukają awantażu. Są naresztę i ci, co pełniąc obowiązki Officyantow znaczne poczynili zadłużenia, z tych nieobliczyli się i satysfakcyi od siebie niedopełnili, a między tym o zapłatę kapitulacyi tworzą dopominki. A niektórzy zaś mimo zaspokojenie siebie zupełne, przekazawszy rzecz zaspokojoną w obce ręce, pod tym pretextem czynią tentacyą powtórneho dopominku. W tych przeto obiektach i w dalszych szczegułach czasu rozprawy dokładniej zjaśnić się mających, szukając żałący się prawnego rozwiązania, ile chcą ostateczny ze wszystkiemi stronami mieć skonkludowany rachunek; tyle niemo-



ne zezwolić na żadne nadużycia, prosić ich uchylenia śluszne mają prawo, między tym zaś, gdy niektórzy wierzyciele zostając na posesyach tradycyjnych, jedni w całości, drudzy zaś w pewnych częściach już otrzymali satysfakcyę, która sprawiedliwemu zdetrunkowaniu ulegać powinna. Zatem po rozwiązaniu takowego ogólnego sporu przychodząc żalący się przed naznaczony Sąd Exdywizorski, następne zakładają prośby celem dokładnego rzeczy wyświeślenia: o uznanie na wszystkich obżałowanych komportacji obligow, pism, notat, rachunkow, assekuracyow, i wszelkiego zwania dokumentow do tego interessu odnoszących się, tak realność pretensyow, jako też onych niekczemność wykazywać zdolnych, pod obowiązkiem najścisleyszey przysięgi; o zadeterminowanie aktów z tradycyjnemi possessorami i z kimkolwiek one wypadać będą, stosownie do Konst. 1726 i 1784 odbyć się powinnych a co na kim należnym bydl się pokaże, o przyznanie tego wszystkiego do massy kredalney; o dopełnienie urzędowej inwentacji massy konkursowi uległej, z poszczególną każdego artykułu dystynkeyą i wyjaśnieniem; o zakryślenie pomiaru komorniczey własnościow ziemnych w tych folwarkach, które nie są wymierzone, a gdzie są dostateczne pomiary, o nakaz onych poweryfikowania; o sądzenie i rekognoskowanie na obżałowanych debitorach summ do massy kredalney należnych, wedle uczynić się mającego szczegółowie wyjaśnienia, o wyjęcie wszystkich dobr z pod posesyow tradycyjnych z zadeterminowaniem na possessorach ścisłego rachunku; o ustanowienie Administracyi nad dobrami konkursowemi i o poruczenia oney temu pod obowiązkiem oprysiadz się powinney kalkulacyi kto dostateczną ewikcyę złożyć będzie w stanie; o zapewnienie dla żalących się successorow przyzwoitey sustentacyi we wszelkich artykułach z dwóch folwarkow konkursowych wedle zastrzeżeń remisys Sądu Głównego Grodzieńskiego; o zachowanie przyzwoitey uwagi na to: że niektórzy z wierzycielow raz przez wydane za sobą kaucye na dzierżawę dóbr Skarbowych, a raz drugi przez pobieranie procentow dubeltowe odnieśli korzyście; o zamierzenie ścisłego z każdym poszczególnie rachunku mimo zasłę Dekreta, albowiem przy zayściu niektórych Dekretów, niezakroczyły należne detrunkaty; o ukaranie przestępných podług rygoru prawa za pobieranie wyższych nad śluszność procentow; o dopełnienie ścisłego rozbioru dekretow niestannych i wskazow w onych zamierzonych, których successorowie mocą artykułu 18 z rozdziału 7 deportować nie są obowiązani; o dozwole nie w stosunku do Remissy Sądu Głównego dotrzymywania arędy Sokolskiej dla żalących się delatorow, jeśli zaś kto kaucye successorow wyliberuje i oswobodzi, w takim razie, o dozwole nie temu konkluzyi wspomnianej arędy; o zniesienie kaucyow za kimkolwiek z dóbr Lachnowa, Kwasowki i ich attynencyow danych równo z rozciągnięciem Administracyi. Powodem czego: o zobowiązanie osob mających za sobą wydane kawencyne dokumenta do wystarania się niezwłócznego innych kancyow, z oczyszczaniem dusz do massy kredalney należnych; o nakaz każdemu kredytorowi oprysiężenia ścisłego swey pretensyi, z wyjaśnieniem

źródła jey nastania; o zachowanie potrzebney uwagi, ażeby procenta i wskazy pod żadnym pretextem i wynalazkiem nie przewyższały i ściszy; o uchylenie mniemanego paręcznictwa, przez zeszłego Pułkownika za zawinienia zeszłego Marszałka Lachnickiego oświadczonego; o kassatę wszelkich bezdowodnych i nierzetelnych, lub dawnością zgaszonych stosunkow pretensyynych; o zadeterminowanie na officyantach prawney bonifikaty za decessa, i za wszystkim zkądkolwiek odkryć się mogące straty; o zobowiązanie niektórych do zwrótu papierow w jakimolwiek względzie im powierzonych; o zakryślenie taxy i exdywizyi wieczystey na wszelkie fundusze konkursowi uległe, niezostawując bez szacunku budowlow, lasow, naczyń gospodarskich i dalszych artykułow massę stanowiących; o dopełnienie urzędowej awizacyi w gazetach krajowych i zagranicznych, z zawiadomieniem wszystkich interessowanych osób o existencyi niniejszego konkursu; o przeznaczeniu wiekuiстей ammissyi i upadku na nieprzychodzących do tej exdywizyi osobach, o rekognicyę wydatkow prawnych na winnych w sprawie i dalszych należnościow żalącym się wynikających; niemuiey o sądzenie tego wszystkiego, co wczasie sprawy obszerney zjaśnianym będzie, i co z natury i składu rzeczy wyniknie. Z wolną tej żałoby poprawą.

Roku 1827 miesiąca kwietnia dnia Woźny zeznają: iż tego Pozwu w Sprawie UUr. Michała Prezydenta Gran. Grodzień, Romana Odstawnego Poręcznika Leyb-Gwardyi CESARSKIEY, oraz nieletnich Cypryana, Ignacego synow, Antoniny córki, successorow zeszłego Ignacego Emmanuela Kamer-Junkra Dworu JEHO IMPERATORSKIEY Mości Lachnickich przy dokładzie prawney Opieki czyniących, przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski wywieszonego, Kopiy zgodnych zoryginafem pięćdziesiąt ośm z których jedną na dniu pierwszym tego miesiąca JW W. Woyciechowi Sokołowskiemu oczewisto w Poniemuniu 2 Kowalewskiemu w Poniemuniu oczewisto, 3 Millerowi w Poniemuniu, 4 Sarosiekowi w Poniemuniu; na dniu 2gim tego mca; 5 Jerzemu Mackiewiczowi w Zarubiczach oczewisto, 6 Marcinowi Lisowskiemu oczewisto, 7 Zarzeckiemu w Cegielni Bobrownickiej oczewisto, 8 Adamowi Sokołowskiemu w Lachnowie oczewisto, 9 Kazimierzowi Gasperskiemu w Indurze oczewisto, 10 Jakóbowi Vohle w Borysowszczyźnie oczewisto, 11 JW. Angeli z Trębickich Lachnickiej w Lachnowie, 12 Józefowi Krupowiczowi Szambelanowi w Lachnowie, 13 Michałowi Rząsnickiemu w Lachnowie, 14 WJX. Grzegorzowi Rodziewiczowi Proboszczowi Indurskiemu w Indurze, 15 Marcinowi Tomaszewskiemu w Lachnowie, na dniu 4; 16 Józefowi Budrewiczowi w Domanowszczyźnie, 17 Ederowi w Brzostowicy, 18 Nikodemowi Serafinowiczowi w Krymkach, 19 Rufinowi Ilnickiemu Ass. Sądu Niż. 20 Janowi Wirionowi w Liszkach, 21 Rudominie Członkowi Kom. Edukacyney Wileń. w Damanowszczyźnie na dniu 5; 22 Franciszkowi Steckiewiczowi w Rudawey, 23 JP. Michałowi Kowalewskiemu w Okaszycach, 24 Franciszkowi Wołkowickiemu Brzostowicy małej, 25 Glassorowey Majorowey Woysk Prus. w Brzostowicy małej, na dniu 6, 26 JX. Ignacemu Hłotkowskiemu, w Gudziewiczach, 27 Woyciechowi Siezieniewskiemu w Sieziniewiczach, 28 Jerzemu Stackiewiczowi w Kulikach, 29 Marcinowi Jodkowskiemu w Zukiewiczach, 30 Michałowi Jankowskiemu w Siemierenkach, 31 Maciejowi Daszkiewiczowi w Jodkiewiczach wielkich, 32 JX. Michałowi Bułharowskiemu w Massalanach na dniu 7, 33 Ignacemu Roszkowskiemu Sędz. Granicz. w Rudowicy, 34 Wołkowi Prezyden. Granicz. Wileń. w Kwasówce, 35 JW. Woyciechowi Pusłowskiemu Aktu-



alnemu Radcy Stanu i Kawalerowi w Swistoczy, 36 Pawłowi Baykowskiemu w Kwasówce, na dniu 8, 37 Paszewiczowi w Połotkowie na dniu 9, 38 JW. Michałowi Dziekonskiemu w Browarze jego w Grodnie, 39 JW. Michałowi Grafowi Walickiemu w jego pałacu w mieście Grodnie, 40 Karolowi Eysymontowi Komm. w jego domu w tymże mieście, 41 Sierzputowskiemu Plenipotentowi, JW. Węgrzeckiego w Grodnie, 42 JW. W. Giersom w kamienicy w Grodnie, 43 po JPP. Antoniego Grotkowskiego, Paciorkowskiego, Józefa Sokołowskiego, Kazimierza Trzeciaka, Antoniego Maciejowskiego, Stanisława Rogowskiego, Antoniego Goławskiego, Wawrzyńca Cieszeyki, i jakiegokolwiek hądź Imienia Snarskiego, do drzwi Sądowych Ziemskich przybiłem na dniu 12 tego miesiąca, 44 JW. Weronice Lachnickiej Marszałkowej w Poniemuniu, 45 JW. Magdalenie Lachnickiej Prezydentowej w Poniemuniu, 46 Majorowi Rakowskiemu w Grodnie, 47 Dymowikowi Bazylemu w Grodnie, 48 Kodorowskiemu Pisarzowi w Grodnie, 49 Rumeulłowi Aptekarzowi w Grodnie, 50 Tymofiejowi Iwanowi Sztabs Kapitanowi, 51 Janowi Sierzputowskiemu Adwokatowi w Grodnie, 52 Brygidkom Grodzińskim, 33 Plenipotentowi Peczlewiczow W. Adwokatowi Mizgierowi na dniu 13, 54 Kisielewskiego w Skolubowie, 55 Kornelemu Walickiemu w Jeziorach na dniu 14, 56 W. W. Dziekonskim w Brzostkowszczyźnie, 57 Józefowi Jurowskiemu w Strupinie, 58 JW. Hrabieemu Tyzenhauzowi Szefowi od Artyll. Woysk Poll w Kamionce, oczewisto w ręce jopodawałem Kazimierz Linkiewicz Wozny Powiatu Grodzińskiego.

Roku 1827 miesiąca kwietnia 14 dnia. Przed Aktami Sądu Ziemskiego Powiatu Grodzińskiego stawając osobicie JPan Kazimierz Lenkiewicz Wozny tegoż Powiatu, powyższą Relacją Pozwu przed Sąd Exdywizorski wyniesionego, zeznał; i to zeznanie podpisem własnoręcznym w księdze zeznań stwierdził.

Przyjąłem zeznanie i że jest w aktach świadczę Karol Sopoćko Regent Ziemski Grodziński.

1 Dnia 7 maja. Ponieważ przedłożeniem JW. Cywilnego Gubernatora, za N. 7570, pod dniem 27 apryla 1827 r. datowanym, zalecono: iżby Urzędnicy Sąd Ziemski Powiatu Trockiego składający, exekwowaniem zaremanetowanego podatku zajmowali się; na rozkaz przeto JW. Cywilnego Gubernatora, judicium członków Sądu swojego na exekucją rozsyłając, Sąd Exdywizorski do dnia 25 maja pr. odrocza, i o tem przez Gazetę Kuryera Litewskiego wszystkich dłużników i Wierzycieli Prezydenta Bakowskiego zawiadomić postanawia.

Józef Kuczewski Prezes Ziem. Troc. i Kawaler.

Augustyn Łukaszewicz Regent Ziemski.

1 Z ulicy Niemieckiej, domu Samsona, przepadł w dniu 2gim bieżącego miesiąca maja o godzinie 6tej porannej pies wyżyny półtora łokcia a dłużyny łokieć i blisko trzech ewierci; wężny bardzo miękki, potyskujący i długiey. Z głowy podobny jest do wilka, tak z włosow, jako też mordy i konczasto stojących uszu; brwy czerwone; od szyi aż do ogona ma czarny pasek przez grzbiet, która farba po obu bokach aż do brzucha w światło szary kolor przechodzi; na brzuchu maść biaława; a ogon wilczy długi takż światło szarego koloru; na szyi nosi obroże mosiężne szerzyny do 4 cali z malenkim zameczkiem; imię jego Kiras a właścicielem psa tego jest przybyły do miasta tutejszego Optykus Józef Lexa. Ktoby psa powyż opisanego właścicielowi powrócił, lub dostawił, wezmie nadgrody dwa rub. sr. natychmiast.

2 Oświadczenie Imieniem JW. Michała Butharyna b Assessora Sądu Głównego Litt. Grodzień. 2go Departamentu, z mocy prawnie danego pełnomocnictwa czynię w następnęj okoliczności. Sąd Główny Grodziński 2 Departamentu Dekretem remissyynym w roku 1827 miesiąca februaryi 26 dnia ogłoszonym: zwracając sprawę protestującego Assessora Butharyna przed Sąd Ziemski wołkowyski, dla zdecydowania, czy nad zapowiedzianą przez JW. Assessora Exdywizyą, nie ma innego szcółka usatysfakcyonowania tegoż JW. Assessora Butharyna wierzycieli? dla zwyczajney formy kazał pomieścić awizacyą w Kuryerze Litewskim, i w Gazecie Warszawskiej. Czyniąc zadość powyższemu Dekretowi, przez niniejsze oświadczenie, wywa JW. Assesor Butharyn wszystkich swoich wierzycieli, ażeby do ustanowionej, i w kadencyi następnęj s. Trojeckiej r. b. kontynuować się mającej, w Sądzie Ziemskim Wołkowyskim sprawy, przychodzili, inaczej albowiem poddają pretensye swoje Ammissyi. Datt 1827 r. apryla 28 dnia. Antoni Glindziez Adwokat Sub. Wołkowyskich.

Roku 1827 miesiąca apryl, dnia 28. Przed Aktami Jego IMPERATORSKIEY Mości Ziemskimi Gubernii Grodzińskiej Powiatu Wołkowyskiego, stanawszy osobicie WJPan Antoni Glindziez Adwokat Subseliow Wołkowyskich, takowe oświadczenie do Akt podał, i nato się w księdze Aktykacyow własnoręcznie podpisał, przyjąłem i że jest w aktach pod N. 20 zapisane poświadczam.

Józef Kotkowski Kollegski Sekretarz Regent Ziemski Wołkowyski.

Dozwolono drukować powyższe Oświadczenie. Dnia 6 maja 1827 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział funduszu po zesłłym Józefie Urbanowiczu Rejencie Ziemskim Wileńskim, pozostałego, za remissyą Sądu Ziemskiego Pttu Wileń: do majątności Powiadaki zwany w tymże Powiecie, dnia 19 terażniejszego miesiąca kwietnia zebrany: po wysłuchaniu wzajemnych przez strony wniesionych żądań, ustanowił wyrok, którym administracyą, inwentacyą, i pomiare geometryczną majątku pod konkurs idącego, takż na wszystkich pretensorach i debitorach komportacyą do kancelaryi Ziem. Wileńskiej, ruchomości na rejestrze, a dokumentow w naturze, nakazał, oraz powtórny termin zjazdu na dniu 1. junii terażniejszego roku, podług wspólnego stron żądania do miasta Wilna i do Izby S du Ziemskiego lub Grockiego przeznaczył. W jakowym terminie oczewistą rozprawę bez żadnych zwłok i odkładow zapewnił. O czém izby każdy interessowany dostateczną mógł mieć wiadomość, a po załatwieniu pierwszo-zjazdowego dekretu, w następnym terminie stosunki swoje Sądowi objawił, pod skutkami ammissyi, przez niniejszą awizacyą zastrzega. Stanisław Ciołek Drzewiecki Sędzia Ziem. Ptu. Wileńskiego Przydujący Exdywizor.

Regent Kazimierz Dauksza.

1 Wyjeżdza za Granicę do kraju austryackiego dla wyleczenia się w wodach tamecznych, szlachcie Wileńskiego Powiatu metr Muzyki Antoni Sokulski, na miesiąc dziesięć.

Kurs wileński na asygnaty od dnia 6 maja: rub. srebr. 3 rub. 83 kop., czer. złoty nowy r. 11 kop. 75, stary r. 11 k. 60, imperyal 38 r. 50 k.



## DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO. N. 54.

Wilno dnia 9 maja v. s. 1827 roku.

1 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie skarbowey należności po części prowiantskiej summy 545 rub. 89<sup>1</sup>/<sub>2</sub> kop. liczący się, podług decyzji Mińskiego Głównego Sądu 2 Departamentu, przedawać się będzie w tym Rządzie z publicznego targu połowa murowanego domu, należącego do mińskiego żyda Morducha Mejerowicza Frankina, położonego w mieście Mińsku na Felicjańskiej ulicy, na ziemi PP. Benedyktynek, oceniona 100 rubli, i przynosząca rocznego dochodu 150 rubli assygu. Zyczący więc kupić wyżej pomieniony połowę domu, którzy inwentarz w czasie targow kupującym objawiony będzie, zechcą przybyć do tego Rządu dla targow na terminy, licząc od pierwszego wydrukowania tego objawienia: 1szy za miesiąc 2gi za dwa, a 3ci za trzy miesiące. Dnia 29 kwietnia 1827 roku.

Z przyczyny choroby Sekretarza Expedytor Sułkowski.

Za Naczelnika Stołu Łaski.

1. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż będą się przedawać z publicznego targu schedy z majątku wydzielone w Mińskim powiecie z Zasławskiej Exdywizyi obywatela Przeddzieckiego, niemającego prawa władać niemi, a mianowicie: Germanowi Marcentemu we wsi Lipieniewie włością płci męskiej 5, a żeńskiej 9 dusz, ziemi uprawney włók 7 morgow 15 i sianożęci 150 przętow, z ich własnością; dla zrobienia takowych sched, każdej poosobno, prawney ocenki, zalecono Mińskiemu Niższemu Ziemskiemu Sądowi, która w czasie targow objawiona będzie kupującym. Zyczący więc kupić takowe schedy zechcą przybyć do tego Rządu z gotowemi pieniędzmi, dla targow na terminy: 1szy 30 kwietnia, 2gi 30 maja, a 3ci i ostatelczny 30 czerwca teraźn. roku. Dnia 29 kwietnia 1827 roku.

Sowietnik D. Czerniajew.

Expedytor Sułkowski.

Za Naczelnika Stołu Łaski.

1 w Części 2 Zamkowej Policji miasta Wilna, znajduje się znalezione ośm sznurków immitacji pereł, różney wielkości, z klamerkami czyli fermoarkami, i szpilką do zaszpilania gorsu z białym. Właściciel takowych rzeczy ma się jawnie do teyże części dla odebrania. Niewprzód zaś odbierze aż opisze, znaki onych, a razem wynagrodzi przyzwoicie znalazcę. Datt. 1827 r. maja 6 dnia.

Inspektor z Zamkowej Części Policji miasta Wilna Szymon Krukowski.

2. Na skutek polecenia JW. Gubernatora Cywilnego Litewsko-Wileńskiego, w piśmie do Redakcyi Gazety Kuryera Litewskiego pod dniem 4 teraźniejszego maja N. 8,212, ogłasza się, iż dla nieznanego się w mieście Wilnie, Jana Milewskiego, wzywanego przez Rząd Austriacki we Lwowie, dla odebrania spadku po śmierci oycy jego, Adalberta, pozostałego, wzywa się przez tę gazetę pomieniony Milewski, ażeby dla otrzymania do tego wezwania prawney awizacyi Rządu Austriackiego, stawiał się do Kancellaryi JW. Gubernatora Cywilnego Litewsko-Wileńskiego.

3 Znalezione przez żandarma na teatralnym dziedzińcu łańcużek metalowy od zegarka, składający się ze 35 ogniwek a na końcu kółko takiegoż metalu i na tym kółku kluczyk stalowy z dwoma rurkami do nakręcenia; kto więc takowy łańcużek zgubił, raczy się zgłosić do mojej kancellaryi dla odebrania go, za opisaniem znakow. Wileński Policmeyster Podpółkownik, Chrzastowski.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc. etc.

UUr. Heronimowi Chmielewskiemu Sędziemu Gran. Ptu Oszmiań. nie słuszne pretensye roszącemu, Mikołajowi Regentowiczowi Ziem. Oszmiań., i Józefowi Tułowskiemu sukcesorom po zeszytym Józefacie Tułowskim, Pozew przed Sąd Ziem. Ptu Oszmiańskiego na kadencyą teraźniejszą juniową z powództwa Ur. Antoniego Michałowskiego Sędziego Granicz. Ptu Oszmiańskiego wyniesiony o to: w procederze o dłuży Tułowskich do folwarku Szyłwach w ptecie Oszmiań. leżącego stosujące się, Ukazem Rządzącego Senatu r. 1819 maja 2 dnia dozwoleńno poszukiwać expensów na Józefacie Tułowskim, i Michałowskim, oraz rozkazano, ile się zasądzi oprzeć one wespół z dalszemi summami na tymże folwarku Szyłwach. Po czém, gdy obżałny Chmielewski niewolnie obrócił stosunek o takowe expensa do żałego Michałowskiego, i udzielnego nie po Tułowskich funduszu, Sąd Główny. Wileński 2go Departamentu r. 1825 febr. 24 d. adcytacyą sukcesorów Józefata Tułowskiego tak przez Chmielewskiego, jako też i Michałowskiego uznawszy, awizować onę przez gazety, i w tym zrobić rozporządzenie Sądowi Ziem. Oszmiań. zalecił, a w samey sprawie komportacyą wszystkich dowodow i rejestrów za któremi expensów Chmielewski poszukuje uznać, Michałowski lubo apellacyą od powyższych Ukazow Rządzącego Senatu i dekretn Sądu Główny. gdzie należy popiera, jednak tymczasowie przez uległość owym nie prejudykując apellacyom, jako zakłócony od obżałnego Chmielewskiego przychodząc do Sądu w skład powyższych wyrokow prosi uczynienia rozporządzenia co do awizacyi tego pozwu przez gazety, przeznaczenia komportacyi na Chmielewskim rejestrach expensowych, w Rządzącym Senacie, w Sądzie Główny. Litew. Wileń. 2go Departamentu kilkakrotnie składanych, a przez tenże Sąd Główny. konnotowanych, jak i na Sądzie Ziem. Oszmiań. składanych i produkowanych, niemniemy dowodow wszystkich a wszelkich do tychże expensow regulujących się, i one wyświecających na termin sześćcio-niedzielny do Kancellaryi Ziem. Oszmiań., skasowania takowych expensow obficie namnożonych, i odestanie onych do obżał. Tułowskich i folwarku Szyłwów jako z procederu o dłuży do tegoż folwarku stosujące się wynikłych, odpowiednie pokazanej ewikcyi, Ukazem Rządzącego Senatu uwolnienia od takowych Sędziego Michałowskiego i jego oddzielnego funduszu, a za niewolne zakłócenie, sądzenie expensow prawnych, i tego decydowania co ze sprawy przez Micha-



łowskiemu prośzonym będzie, Salva tey żałoby Melior. Pisan roku 1825 junii 19 d.

R. 1825 mca junii 24 d. Woźny niżej wyrażony zeznaje, iż dwie kopie pozwów z autentykami zgodnych w sprawie WJP. Antoniego Michałowskiego Sędziego Gran. Ptu Oszmiań. jedną WJP. Heronimowi Chmielewskiemu Sędziemu Gran. Oszmiań. oczewisto w ręce w posesyji tradycyjney folwarku Szylwów w Pcie Oszmiań. drugą WJPP. Mikołajowi Regent. Ziem. Oszmiań. i Józefowi Tułowskiemu w folwarku tymże Szylwach przed Sąd Ziem. Ptu Oszmiań. na kadencyą teraźniejszą juniową położyłem, i popodawałem. Wawrzyńiec Markiewicz W. Ptu Osz.

Roku 1825 mca junii 27 dnia, przed aktami Grodz. Ptu Oszmiań. stawając osobiście Woźny wyżej podpisany takowego pozwu relacyą ustnie zeznał. Przyjąłem i z aktami zgodziłem. Regent Justyn Spieholski.

Dozwala się drukować dnia 6 maja 1827 roku. Cenzor Ignacy Reszka.

2 Niżej podpisany, znajdując w Dodatku. Gazety Kuryera Litewskiego przeciwko sobie pismo pod tytułem awizacyi przez plenipotentą JW. Józefa Siwickiego Marszałkowieza kowieńskiego, przez które zamierzył zobojeźnić aktorstwo majątku przezemnie od JW. Siwickich kupionego w roku 1810 apr. 26 d., zowiącego się Kułwa z folwarkami. w Powiecie Kowieńskim, powodem jakby nieuskkutecznienia warunków umowy w zgodzoney opłacie w terminie. Chociaż to ogłoszenie inney niepotrzebuje odpowiedzi, oprócz przypomnienia o przyznanej w Grodzie Ptu. Kowieńskiego gieneralney kwietacyi przez obojga JWW. Siwickich w r. 1811 marca 11 d. i własnoręcznie napisanego przez JW. Siwickiego jeneralnego rozrachunku, którym wyznał, że nietylko w terminie cała należność za dobra kupione opłaconą została, ale wcześniej jeszcze bo rokiem przed wprzód umowionym terminem przepłaciłem czer. zł. 505 zł. 18 gr. 12. Jednakowoż gdyby i te ogłoszenie przeciw wierze przyznanych dokumentów i dawnością upoważnionych bez odpowiedzi niepozostało, odwołując się do oświadczenia mojego w aktach Grodzkich Ptu. Kowieńskiego całą kłey tego interessu obszernie tłumaczącego, niniejsze pismo również przez Gazetę ogłosić postanowiłem, z tém iż każdy interessowany znajdzie obszerną i dostateczną odpowiedź na wszystko, nie na samych wnioskach lecz na wierze dowodów pisma wspartą, w tymże oświadczeniu. Takowe pismo odpowiednie podpisuję dat. 1827 mca apr. 30 d. Franciszek Kozakowski v. Marszałek Ptu. Kowieńskiego i Kawaler.

3 Od Wileńskiej Skarbowey Izby ogłasza się, iż w podwładanym jey brasławskim powiatowem Kaznaczeystwie, jest teraz wakans na powiatowego Kaznaczeja z pensyą etatową na rok ośmset rubli assygnacyami; życzący otrzymać to miejsce zechcą przybyć od tey Izby z okazaniem Atestatów, i na zabezpieczenie Skarbu, z dostatecznemi porękami lub ewikcyami. Dnia 2 maja 1827 roku.

Guberski Kaznaczej Lega.  
Naczelnik Stołu Piotr Szuszkiewicz

3 Stanisław Ciołek Drzewicki Sędzia Ziem., Romuald Chrzczonowicz, Karol Kozieł, Sędziowie Grodz. Urzędnicy Ptu. Wileń.

Oznajmujemy tym naszym obwieszczeniem listem, wszem w obec i każdemu z osobna a mianowicie WW. Jmć Xiędzu Xaweremu Lackiemu, Janowi Dragatowi, Piotrowi Kobylińskiemu i jego sukcesorom, Stanisławowi i Piotrowi Buynickim, Józefowi Wrzaskowi, Józefowi Jurkiewiczowi i dalszym debitorom, kredytorom i pretensorom, do masy funduszu W. Jana Dragata Starosty pod rozbiór wierzycieli Remissą przeznaczony wpływ mieć mogącym, i gdy na skutek Dekretu oczewistego Ziem. Wileń. w roku 1826 ogłoszonego, dokończenie narychleysze exdywizyi masy funduszu Jana Dragata, determinujące, po uzupełnieniu wszystkich akcesoryynnych dzieł, i po uskuteczionych awizacyach, do celu jedynie oczewistego już rozsądzenia sprawy, na zjazd Sądu Exdywizorskiego z zapisanego odkładu, dekretem. czyli przez odwołanie, dzień 27 kwietnia idącego roku był wskazany, na który to termin ostateczny, gdy dla zajęcia czynności Urzędowi niektórych Urzędników, komplet Sądu wyzebrać się nie mógł, i przeto złożenia terminu do zjazdu, przez obwieszczenie nowe, wyciągała potrzeba, zatem z tey okoliczności, niniejszym obwieszczeniem listem, wszystkie strony interessowane do tey Exdywizyi, zawiadamiamy, iż za cztery niedziele, od daty podania tego obwieszczenia, my w górze wyrażeni Urzędnicy do dworku w mieście Wilnie, pod Nrem 736 położonego, nie zawodnie zbierzemy się, i oczewiście już sprawę takową, niezważając na niestanność którejkolwiek strony rozsądzimy, a ztąd gdyby już, wszelka gotowość do oney przez strony była mianą, zastrzegamy.

Roku 1827 maja 3. Woźny niżej wyrażony świadcę, iż kopią takowego obwieszczenia, od WW. Urzędników, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski masy funduszu W. Jana Dragata Star. składających, z autentykiem zgodno WW. Jmć Xiędzu Xaweremu Lackiemu, Janowi Dragatowi, Józefowi Wrzaskowi, Piotrowi Kobylińskiemu i jego sukcesorom, Stanisławowi i Piotrowi Buynickim, Józefowi Jurkiewiczowi, i dalszym do masy funduszu Jana Dragata stosunki mającym, oczewisto we dworku pod Nrem 736, w mieście Wilnie sytnowanym położyłem, a drugi exemplarz onego do gazety Kuryera Lit. podałem, i tym sposobem o niezawrotnym złożeniu się Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego, masy tegoż Starosty Dragata, za niedziel cztery od daty podania niniejszego, oznajmiłem i zawiadomiłem. Józef Staszkieyicz Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1827 miesiąca maja 3 dnia przed aktami Grodzkimi Ptu Wileń. obecnie stawając Woźny wyżej wyrażony relacyą podanego obwieszczenia urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodński.

W Xiegarńi Józefa Zawadzkiego znajdują się do przedania *Ulubione Tarice Chiarinich* ułożone na fortepiano przez Józefa Bielawskiego i Józefa Damse. Cena zł. 4.